

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 10 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1981

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
249

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΝΟΜΟΙ

1203. Περί αύξησης των συντάξεων του Δημοσίου των μη καθοριζομένων επί τη βάσει μισθοῦ ἐνεργείας καὶ ἄλλων τινῶν συνταξιοδοτικῶν διατάξεων. ... 1
1204. Περί τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 414/1974 «περὶ λογισμοῦ εἰς τὸ διπλάσιον τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας τοῦ διανυθέντος εἰς Μονάδας ἐκστρατείας ὑπὸ τῶν στρατιωτικῶν τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων καὶ μέχρι πέντε ἐτῶν». ... 2.
1205. Περί χορηγίας Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων. 3

ΝΟΜΟΙ

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1203

Περί αύξησης τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου τῶν μη καθοριζομένων ἐπὶ τῇ βάσει μισθοῦ ἐνεργείας καὶ ἄλλων τινῶν συνταξιοδοτικῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαντες:

Ἄρθρον 1.

Αὐξήσει συντάξεων μὴ καθοριζομένων βάσει μισθοῦ ἐνεργείας - ἐπιδόματων ἀνικανότητος.

1. Αἱ καταβαλλόμεναι πάσης φύσεως πολεμικαὶ συντάξεις, αἱ μὴ καθοριζόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει μισθοῦ ἐνεργείας, ὡς καὶ αἱ συντάξεις καὶ τὰ βοηθήματα τὰ ὁποῖα ὑπολογίζονται ἐπὶ τῇ βάσει τούτων, αὐξάνονται, ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980, κατὰ ποσοστὸν δέκα τέσσαρα τοῖς ἑκατὸν (14%) ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, τοῦ διαμορφωθέντος διὰ τῶν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1979 χορηγηθεισῶν αὐξήσεων.

2. Αἱ λοιπαὶ ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου καταβαλλόμεναι πάσης φύσεως συντάξεις, αἱ μὴ καθοριζόμεναι ἐπὶ τῇ βάσει μισθοῦ ἐνεργείας ὡς καὶ τὰ λοιπὰ βοηθήματα, αὐξάνονται κατὰ ποσοστὸν ἑνδεκα τοῖς ἑκατὸν (11%) ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 ἐπὶ τοῦ ποσοῦ αὐτῶν, τοῦ διαμορφωθέντος διὰ τῶν μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1979 χορηγηθεισῶν αὐξήσεων.

3. Ὁμοίως, κατὰ 11%, αὐξάνονται κατὰ τὰ ἐν τῇ προηγούμενῃ παραγράφῳ ὀριζόμενα:

α) Τὰ πάσης φύσεως προσωπικὰ καὶ ἀμεταβίβαστα ἐπιδόματα ἀνικανότητος καὶ αἱ προσαυξήσεις αὐτῶν, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἐν ἄρθρῳ 54 τοῦ α.ν. 1854/1951 «περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων» ἐπιδόματων,

β) τὰ ἐν παρ. 2 τοῦ ἁρθροῦ 4 τοῦ α.ν. 377/1968 «περὶ ρυθμίσεως τῶν συντάξεων κατόπιν τοῦ α.ν. 274/1968 κλπ.» ποσὰ συνταξίμου μισθοῦ τῶν ὁπλιτῶν.

γ) αἱ συντάξεις τῶν ὑπαλλήλων τῆς Βουλῆς, περὶ ὧν ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθροῦ 3 τοῦ α.ν. 377/1968,

δ) αἱ ἐκ τοῦ Δημοσίου, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν.δ. 1342/1973 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τοῦ μεταφερομένου εἰς τὸν Ο.Σ.Ε. προσωπικοῦ τῶν Σ.Ε.Κ.», καταβαλλόμεναι συντάξεις καὶ ἐπιδόματα ἀνικανότητος, καὶ

ε) αἱ συντάξεις τῶν μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 828/1979 «περὶ μονιμοποιήσεως προσωπικοῦ ἀγροτικῶν ἱατρῶν κλπ.» ἐξελεθόντων τῆς ὑπηρεσίας ἱατρῶν τῶν ἀγροτικῶν ἱατρείων, ὑγειονομικῶν σταθμῶν καὶ κινήτων ὑγειονομικῶν μονάδων, ἀναστελλομένης τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ δευτέρου ἐδαφίου τῆς παρ. 3 τοῦ ἁρθροῦ 34 τοῦ Ν. 955/1979 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας», ὡς αἱς συντρέχει περίπτωσις.

Ἄρθρον 2.

Αὐξήσει κατωτάτου ὁρίου συντάξεως.

Τὸ διὰ τοῦ ν.δ. 1371/1973 «περὶ καθάριστος κατωτάτου μηνιαίου ποσοῦ τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου καταβαλλομένων συντάξεων ἢ βοηθημάτων» καθορισθέν κατώτατον μηνιαῖον ποσὸν συντάξεως ἢ βοηθήματος, ὡς τοῦτο ἠξήθη μεταγενεστέρως, συνυπολογιζομένου καὶ τοῦ τυχόν καταβαλλομένου ἐπιδόματος ἀνικανότητος, ὀρίζεται ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1980 εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας πεντακοσίας (2.500). Τὸ αὐτὸ ἰσχύει καὶ διὰ τοὺς ἐκ τοῦ Δημοσίου συνταξιοδοτούμενους σιδηροδρομικούς.

Ἄρθρον 3.

Ὑπολογισμὸς τοῦ ἐκάστοτε ἐπιδόματος χρόνου ὑπηρεσίας εἰς τὸν συνταξίμου μισθόν.

1. Αἱ ὑπὸ τῆς ἐκάστοτε ἰσχυούσης νομοθεσίας προβλεπόμεναι προσαυξήσεις τοῦ βασικοῦ μισθοῦ, διὰ τοῦ ἐπιδόματος χρόνου ὑπηρεσίας, τῶν ἐν ἐνεργείᾳ πολιτικῶν ὑπαλλήλων καὶ στρατιωτικῶν, λαμβάνονται ὑπ' ὄψιν διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ κατὰ τὰ ἄρθρα 9 καὶ 34 τοῦ α.ν. 1854/1951, ὡς ταῦτα ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, συνταξίμου μισθοῦ ἀνεξαρτήτως χρόνου τερματισμοῦ τῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας, ἐφ'

δσον συντρέχουν αί υπό τῆς νομοθεσίας ταύτης ὀριζόμεναι προϋποθέσεις χορηγήσεως τῶν προσαυξησέων τούτων.

2. Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς συντάξεως, κατ' ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου, γίνεται κατὰ τὰ εἰδικώταρον δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ὀριζόμενα, εἴτε ὁκοθεν ὑπὸ τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους, εἴτε κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ενδιαφερομένου, ὅποτεδήποτε ὑποβαλλομένης. Τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἐκ τῆς τοιαύτης ἀναπροσαρμογῆς ἀρχονται ἀπὸ τῆς μεταβολῆς τοῦ νομοθετικοῦ καθεστώτος διὰ τοὺς ἐν ἐνεργείᾳ ὑπαλλήλους, ἐν οὐδεμιᾷ ὅμως περιπτώσει δύναται νὰ ἀναδράμουν εἰς χρόνον πέραν τῆς διετίας ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως ἢ φύλλου μεταβολῆς.

Ἄρθρον 4.

Ἐπίδομα οἰκογενειακῶν βαρῶν.

1. Ἐπίδομα οἰκογενειακῶν βαρῶν, παρεχόμενον κατὰ νόμον εἰς τοὺς δημοσίους πολιτικούς ὑπαλλήλους καὶ στρατιωτικούς ἐν γένει, παρέχεται καὶ εἰς τοὺς ἐξ αὐτῶν καταστάτας ἢ καθισταμένους συνταξιούχους, ὑπὸ τὰς αὐτὰς προϋποθέσεις καὶ περιορισμούς.

Τὸ ἐπίδομα τοῦτο παρέχεται ἐπίσης:

α) εἰς τοὺς συνταξιοδοτούμενους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ν.δ. 874/1971 «περὶ συμπληρώσεως διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ ἀπονομῆς τῶν πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν συντάξεων», ἐφαρμοζομένων τῶν διὰ τοὺς τακτικούς πολιτικούς δημοσίους ὑπαλλήλους ὀριζομένων,

β) εἰς τοὺς συνταξιούχους ἱατροὺς τῶν ἀγροτικῶν ἱατρείων, ὑγειονομικῶν σταθμῶν καὶ κινητῶν ὑγειονομικῶν μονάδων, τοὺς ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας μέχρι τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ ν. 828/1978 «περὶ μονιμοποιήσεως προσωπικοῦ ἀγροτικῶν ἱατρείων κλπ.»,

γ) εἰς τοὺς ἐκ τοῦ Δημοσίου συνταξιοδοτούμενους σιδηροδρομικούς,

δ) εἰς τοὺς πολεμικούς συνταξιούχους, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν συνταξιούχων ἢ βοηθηματούχων τοῦ ἀμάχου πληθυσμοῦ,

ε) εἰς τοὺς συνταξιοδοτούμενους κατὰ τὰς περὶ παθόντων ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 26 καὶ 45 τοῦ α.ν. 1854/1951 καὶ 1 τοῦ ν. δ/τος 3618/1956 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν ἐν ὑπηρεσίᾳ παθόντων καὶ τῶν οἰκογενειῶν αὐτῶν»,

στ) εἰς τοὺς συνταξιοδοτούμενους κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ α.ν. τῆς 19 Νοεμβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς ἀγωνιστὰς τῶν ἐθνικῶν ἀγώνων κλπ.»,

ζ) εἰς τοὺς τυχόντας συντάξεως κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἀρθρῶν 36 τοῦ β.δ. τῆς 31 Ὀκτωβρίου 1935 «περὶ ἀπονομῆς κλπ. καὶ 29 τοῦ α.ν. 1854/1951».

η) εἰς τὰ ὄργανα τῆς Ἀγροφυλακῆς, τῶν συνταξιοδοτούμενων ἐκ τοῦ Δημοσίου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4523/1966 «περὶ συνταξιοδοτήσεως τῶν ὁργάνων τῆς Ἀγροφυλακῆς».

2. Εἰς περίπτωσιν θανάτου ἐνὸς τῶν συζύγων ἢ διαζεύξεως τούτων:

α) τὸ ἐπίδομα συζύγου διακόπτεται, ἐφ' ἧς ἐπέλθῃ τὸ γεγονός,

β) τὸ ἐπίδομα τέκνων παρέχεται εἰς τὸ δικαιούχον τῆς συντάξεως πρόσωπον, τὸ βαρυνόμενον μὲ τὴν συντήρησιν τῶν τέκνων, ἐφ' ὅσον εἰσπράττει τὴν συντάξιν του.

3. Ὅσῳκις ζητεῖται ἡ χορήγησις ἐπιδόματος δι' ἀνίκανον πρὸς ἐργασίαν τέκνον, ἡ ἀνικανότης διαπιστοῦται διὰ γνωματεύσεως τοῦ ὑπὸ τῆς συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας προβλεπόμενου ἀρμοδίου ὑγειονομικοῦ ὁργάνου. Ἐὰν ἡ ἀνικανότης αὕτη ἐχῇ διαπιστωθῇ κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ἐνεργουῦς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπαλλήλου, χορηγηθέντος εἰς αὐτὸν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος, δὲν ἀπαιτεῖται νέα γνωμάτευσις.

4. Τὸ ἐπίδομα οἰκογενειακῶν βαρῶν χορηγεῖται κατὰ τὰ ἐκάστοτε δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν ὀριζόμενα καὶ καταβάλλεται τῇ ἐντολῇ τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων.

Διὰ τοὺς ἤδη λαμβάνοντας ἐπίδομα τέκνων, βάσει τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ ν. 787/1978 «περὶ αὐξήσεως τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου τῶν μὴ καθοριζομένων ἐπὶ τῇ βάσει μισθοῦ ἐνεργείας καὶ ρυθμίσεως συνταξιοδοτικῶν θεμάτων, κατόπιν τοῦ νέου μισθολογίου» καὶ μὴ δικαιουμένους ἐπιδόματος συζύγου δὲν ἀπαιτεῖται ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεως.

5. Κατὰ τῆς ἀρνήσεως τῆς ὑπηρεσίας πρὸς χορήγησιν τοῦ ἐν λόγῳ ἐπιδόματος ἀσχετῶνται τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 5 τοῦ ν. 4448/1964 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς κειμένης συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας» προβλεπόμενα ἐνδίκαια μέσα.

6. Πᾶσα μεταβολὴ τῶν προϋποθέσεων καταβολῆς τοῦ ἐπιδόματος δέον νὰ ἀνακοινοῦνται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Συντάξεων ἐντὸς ἑξ μηνῶν ἀπὸ τῆς μεταβολῆς. Ὁ ἀχρεωστήτως εἰσπραττὼν τὸ ἐπίδομα συνταξιοῦχος ὑποχρεῖται εἰς ἀπόδοσιν αὐτοῦ. Παραλλήλως, ὑπόκειται εἰς πρόστιμον μέχρι τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως τριῶν μηνῶν, ἐφ' ὅσον ἡ ἀνακοίνωσις παρελείφθῃ ἢ ἐγένετο μετὰ τὴν πάροδον ἐξαμήνου ἀπὸ τῆς μεταβολῆς. Διὰ τὴν εἰσπραξίν τούτων ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ Κώδικος Εἰσπράξεων Δημοσίων Ἐσόδων.

Ἄρθρον 5.

Γενικαὶ διατάξεις.

1. Τὰ ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ ἀρθροῦ 1 τοῦ παρόντος νόμου προκύπτοντα ποσὰ στρογγυλοποιῶνται εἰς τὴν ἐπομένην δεκάδα.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν καθορίζεται ὁ τρόπος ἀναγνωρίσεως καὶ πληρωμῆς τοῦ κατὰ τὰ ἀρθρα 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος νόμου ποσοῦ συντάξεως ἢ βοηθήματος.

3. Ἐν τῇ ἐφαρμογῇ τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν αἱ διατάξεις τοῦ ἀρθροῦ 60 τοῦ α.ν. 1854/1951, ἐπιφυλασσομένης τῆς διατάξεως τῆς παρ. 2 τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 6.

Ἐπέκτασις τοῦ νόμου καὶ εἰς μὴ καταβαλλομένας ἐκ τοῦ Δημοσίου συντάξεις.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἐφαρμόζονται προκειμένου καὶ περὶ συντάξεων μὴ καταβαλλομένων ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου, ἀλλὰ διεπομένων ὑπὸ τῶν αὐτῶν διατάξεων, εἴτε κατὰ παραπομπὴν πρὸς τὰ ἰσχύοντα ἐπὶ τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου, εἴτε δι' ἰδίῳ νομοθετημάτων ἐπαναλαμβανόντων τὰς σχετικὰς διατάξεις.

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τῆς προηγουμένης παραγράφου, προκειμένου περὶ συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως, συμπεριλαμβανομένων καὶ τῶν ἀδιαβαθμιστῶν, θὰ γίνῃ ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὀριζομένης διὰ τῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἐσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ κεφαλαίου «περὶ αὐξήσεως τῶν ἀποδοχῶν τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων πολιτικῶν καὶ στρατιωτικῶν» τοῦ ν. 1041/1980 καὶ ἐπὶ τοῦ προσωπικοῦ τῶν ὁργανισμῶν τοπικῆς αὐτοδιοικήσεως καὶ θὰ ἐνεργηθῇ ὑπὸ τοῦ βαρυνόμενου διὰ τὴν καταβολὴν τῆς συντάξεως φορέως. Ἡ ἀναπροσαρμογὴ τῆς συντάξεως βάσει τοῦ ἀρθροῦ 3 τοῦ παρόντος νόμου θὰ γίνῃ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ φορέως, βάσει φύλλου μεταβολῆς, ὑποκειμένου εἰς τὰ ὑπὸ τοῦ ἀρθροῦ 2 τοῦ α.ν. 599/1968 «περὶ τῆς διαδικασίας κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου» προβλεπόμενα ἐνδίκαια μέσα.

3. Τὸ κατὰ τὸ ἀρθρον 4 ἐπίδομα οἰκογενειακῶν βαρῶν παρέχεται καὶ εἰς τοὺς ὑπαρξάντας εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ν. 1154/1981 «περὶ κανονισμοῦ τῆς συντάξεως τῶν πρὸ τοῦ ν. 292/1976 ἐξελθόντων τῆς ὑπηρεσίας ἀδιαβαθμιστῶν κοινοτικῶν γραμματέων» ἀδιαβαθμιστῶν κοινοτικούς γραμματέας.

*Άρθρον 7.

Παράβολα.

1. Η παρ. 5 του άρθρου 6 του α.μ. 599/1968 «περί της διαδικασίας κανονισμού των συντάξεων του Δημοσίου» (άρθρα 24 και 52 του π.δ. 1041/1979 «περί κωδικοποίησης εις ένατον κείμενον, υπό τον τίτλον «Κώδιξ Πολιτικών και Στρατιωτικών Συντάξεων» των ισχυουσών διατάξεων περί άπονομής των πολιτικών και στρατιωτικών συντάξεων»), αντικαθίσταται από της δημοσιεύσεως του παρόντος νόμου ως εξής:

«5. Είναι απαράδεκτος ή άσκησις εφέσεως, εάν δεν συνδεύεται υπό αποδεικτικού καταθέσεως υπέρ του Δημοσίου Ταμείου ποσού, όριζομένου έκάστου δι' αποφάσεως του Υπουργού Οικονομικών, δημοσιευμένης εις την Έφημερίδα της Κυβερνήσεως.

Αι διατάξεις του προηγούμενου άρθρου δεν έχουν εφαρμογήν προκειμένου περί πολεμικής συντάξεως ή βοηθήματος».

2. Η περίπτ. στ' της παρ. 1 των άρθρων 22 και 50 του π.δ. 1041/1979 καταργείται.

*Άρθρον 8.

Κύρωσις αποφάσεων.

Κυρούνται και έχουν ισχύν νόμου, άφ' ής εξέδωθον: α) ή ύπ' αριθ. Γ.97/7.4.1.1980 απόφασις του Υπουργού Οικονομικών «περί άμέσου έκκαθαρίσεως και πληρωμής των νέων ποσών συντάξεων, επίδομάτων και βοηθημάτων από 1.1.80», δημοσιευθείσα εις το ύπ' αριθ. 26/12.1.80 ΦΕΚ (Τεύχος Β'), β) ή ύπ' αριθ. 7514/28.1.80 απόφασις των Υπουργών Έσωτερικών, Οικονομικών και Κοιν. Υπηρεσιών «περί έκκαθαρίσεως και πληρωμής από 1.1.1980 αύξημένων συντάξεων στους συνταξιούχους των ΟΤΑ», δημοσιευθείσα εις το ύπ' αριθ. 251/13.3.80 ΦΕΚ (τ. Β'), γ) ή ύπ' αριθ. Γ.9556/1391/Μ13/3—9 της 10.11.1980 απόφασις του Υπουργού Οικονομικών «περί αύξήσεως του κατωτάτου όρίου συντάξεως εις άραγμάς 2.500 μηνιαίως και χορηγήσεως της πέρας του 11% αύξήσεως έτους 1980 στις πολεμικές συντάξεις» (ΦΕΚ 1170/18.11.1980 τ. Β') και δ) ή ύπ' αριθ. Γ.1356/283/20.1.1981 απόφασις των Υπουργών Έσωτερικών, Οικονομικών και Κοιν. Υπηρεσιών «περί του τρόπου αναπροσαρμογής των συντάξεων τέως υπαλλήλων Κλάδων ΜΕ και ΣΕ κλπ.» (ΦΕΚ 132/10.3.1981 τ. Β').

*Άρθρον 9.

Η ισχύς του παρόντος νόμου άρχεται από 1ης Ιανουαρίου 1980, έκτος αν άλλως όρίζεται εις αυτόν.

Ο παρών νόμος ψηφισθείς υπό της Βουλής και παρ' Ημών σήμεραν κυρωθείς, δημοσιευθήτω διά της Έφημερίδος της Κυβερνήσεως και εκτελεσθήτω ως νόμος του Κράτους.

Εν Χαλκιδική τη 10 Σεπτεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ
ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ
ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

Έδωκεθή και έτέθη ή μεγάλη του Κράτους σφραγίς.

Εν Αθήναις τη 10 Σεπτεμβρίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

(2)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1204

Περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως διατάξεων του Ν.Α. 414/1974 «περί λογισμού εις το διπλάσιον του χρόνου ύπηρεσίας του διανυθέντος εις Μονάδας έκστρατειας υπό των στρατιωτικών των Ένόπλων Δυνάμεων και μέχρι πέντε έτών».

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενα: όμοφώνως μετά της Βουλής, άπεφάνταμεν:

*Άρθρον 1.

Τò άρθρον 1 του Ν.Α. 414/1974 αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«Άρθρον 1.

1. Ο χρόνος ύπηρεσίας, ό διανυθείς εις Μονάδας έκστρατειας, εις Μονάδας και Υπηρεσίας και των τριών Κλάδων των Ένόπλων Δυνάμεων της Ζώνης Μάχης, εις πολεμικά πλοία, έξαιρέσει των εν παροπλισμώ εύρισκομένων, εις ύπηρεσίας Φάρων ύπεραποκέντρων, ως ούτοι καθορίζονται υπό του Ν.Α. 443/7.5.1966 (Φ.Ε.Κ. 114), εις το Αρχηγείον Τακτικής Αεροπορικής Δυνάμεως μετά των Μονάδων τούτου, εις Αεροδρόμια μετά των έδρευουσών εις ταύτα Διοικήσεων και Μονάδων και Υπηρεσιών, από 1ης Νοεμβρίου 1949 και έντεύθεν, υπό των στρατιωτικών των Ένόπλων Δυνάμεων των απομακρυνομένων τούτων, υπό την ιδιότητα του μονίμου από της δημοσιεύσεως του παρόντος και έφεξής, ό μη συμπίπτων προς διαδεσιμότητα ή άργίαν διά προσκαίρου πάψεως, λογίζεται ηύξημένος εις το διπλάσιον και ως τοιούτος πραγματικής συνταξίμου ύπηρεσίας, μόνον διά τον κανονισμόν της συντάξεως.

2. Ο διπλασιασμός του χρόνου ύπηρεσίας περί ου ή παράγραφος 1 του παρόντος άρθρου, δεν δύναται νά υπερβή τά πέντε (5) έτη εν συνόλω.

3. Ο χρόνος ύπηρεσίας ενός έκάστου εις τας άνωτέρω Μονάδας ή Υπηρεσίας, ως και τά χρονικά διαστήματα της κατ' αυτόν χορηγήσεως κανονικής ή αναρρωτικής άδειας και της διανυθείσης εν νοσηλεία ύπηρεσίας, θεβαιούται παρά της άρμοδίας Υπηρεσίας του οικείου Κλάδου των Ένόπλων Δυνάμεων.

4. Ο άνωτέρω διπλασιασμός δεν ισχύει: έφ' όσον ό στρατιωτικός άποστρατεύεται τη αίτήσει του, πρό της συμπληρώσεως 25ετούς πραγματικής ύπηρεσίας.

5. Διά τούς στρατιωτικούς, όστινες προσμετρούν διπλάσιον χρόνον κατ' εφαρμογήν έτέρων διατάξεων, δεν προσμετρείται ό αύτός χρόνος εις το διπλάσιον κατ' εφαρμογήν των διατάξεων του παρόντος νόμου».

*Άρθρον 2.

Η παράγραφος 1 του άρθρου 2 του Ν.Α. 414/1974 αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«1. Ως χρόνος ύπηρεσίας, διά την εφαρμογήν του παρόντος, θεωρείται ό χρόνος καθ' όν ό στρατιωτικός, τοποθετηθείς εις τας μονάδας ή ύπηρεσίας της παραγράφου 1 του άρθρου 1 του παρόντος νόμου ή άποσπασθείς εις τούτας διά χρονικόν διάστημα μείζον των 30 ήμερών, άσκει πραγματικώς τά καθήκοντά του εις αύτάς».

*Άρθρον 3.

Τò άρθρον 3 του Ν.Α. 414/1974 αντικαθίσταται ως ακόλουθως:

«Άρθρον 3.

1. Διά την εφαρμογήν του παρόντος νόμου ως μονάδες μèn έκστρατειας διά τον Στρατόν Ήρως νοούνται άπασαι αι μονάδες και Σχηματισμοί μέχρι και επίπέδου Στρατιάς, ως Μονάδες δέ και Υπηρεσίαι νοούνται αι Μονάδες και Υπηρεσίαι των τριών Κλάδων των Ένόπλων Δυνάμεων, αι έδραι

τῶν ὁποίων κείνται διὰ μὲν τὸν ἡπειρωτικὸν χώρον δορεΐως τῆς νοτιῆς εὐθείας γραμμῆς μεταξὺ τῶν πόλεων Ἀμφιλοχίας — Λαμίας συμπεριλαμβανομένων, διὰ δὲ τὸν νησιωτικὸν χώρον Ἀνατολικῶς καὶ Νοτιοανατολικῶς τῆς νοτιῆς γραμμῆς μεταξὺ τῶν νήσων Θάσου — Εὐβοίας — Ἀντικυθέρων μὴ συμπεριλαμβανομένων.

2. Ὁ διπλασιασμὸς τοῦ χρόνου ὑπηρεσίας, περὶ οὗ αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου, ἐκτείνεται μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1984 μεθ' ὃ οὗτος διατηρεῖται ὡς ἐκτῆς ὡς χρόνος πραγματικῆς συνταξίμου ὑπηρεσίας καὶ μόνον διὰ τὸν κανονισμὸν τῆς συντάξεως».

Ἄρθρον 4.

1. Προϋπόθεσις ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ. 414/1974 ὡς αὗται ἀντικαθίστανται καὶ συμπληροῦνται διὰ τοῦ παρόντος νόμου ἐπὶ τῶν στρατιωτικῶν τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων εἶναι νὰ εὐρίσκωνται οὗτοι εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν κατὰ τὴν ἡμερομηνίαν ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 414/1974 καὶ ἐφεξῆς.

2. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ἐκπαιδευομένων εἰς παραγωγικὰς Σχολὰς Μονίμων Ἀξιωματικῶν καὶ Ὑπαξιωματικῶν ὡς καὶ εἰς ἑτέρας Σχολὰς τῶν Ἑνόπλων Δυνάμεων. Ὁμοίως δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν ἐπὶ τῶν ὑπηρετούντων εἰς Ὁργανισμοὺς καὶ Νομικὰ Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

Ἄρθρον 5.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τοὺς ἐξελθόντας τῆς ὑπηρεσίας ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 414/74 καὶ τῶν ἀπογενειῶν τῶν ἐκ τούτων θανόντων, παρ' ὧν ἡ σχετικὴ αἰτία, δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου, ἡ δὲ αὐξησις τῆς συντάξεως τῶν ὀρίσεται πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 6.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Χαλκιδικῇ τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΘΝΙΚΗΣ ΑΜΥΝΗΣ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΕΥΑΓΓ. ΑΒΕΡΓΦ - ΨΟΞΙΤΣΑΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

Ἐδωρῆθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ

(3)

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 1205

Περὶ χορηγίας Δημάρχων καὶ Προέδρων Κοινοτήτων, τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῆς συνταξιοδοτικῆς νομοθεσίας τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ
ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισάμενοι ὁμοφώνως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσμεν:

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Α'

Χορηγία Δημάρχων.

Ἄρθρον 1.

1. Εἰς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 91/1943 «περὶ κωδικοποιήσεως πασῶν τῶν περὶ χορηγίας εἰς τοὺς διατελέσαντας Δη-

μάρχους ἰσχυουσῶν διατάξεων καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως αὐτῶν», ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προστίθεται παράγραφος 9 ἔχουσα οὕτως:

«9. Ἡ προγενεσττέρα ὑπηρεσία Δημάρχου ὡς Προέδρου Κοινότητος συνυπολογίζεται τῶσον διὰ τὴν δεμελιώσιν ὅσον καὶ διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς χορηγίας».

Ἄρθρον 2.

1. Ἡ παρ. 3 τοῦ ἁρθρου 3 τοῦ Ν. 91/1943, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«3. Ἐν πάσῃ περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς χορηγίας δὲν δύναται νὰ εἶναι ἑλασσὸν τοῦ ἐκάστοτε κατωτάτου ὁρίου συντάξεως τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αυτοδιοικήσεως οὐδὲ ἀνωτέρου τοῦ βασικοῦ μισθοῦ τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῇ 2ῃ τῆς δημοσιουπαλληλικῆς ἱεραρχίας, προσημειωμένον κατὰ ποσοστὸν τεσσαράκοντα ἐπὶ τοῖς ἑκατὸν (40%)».

2. Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν. 91/1943, ὡς τοῦτο ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

Ἄρθρον 6.

1. Ἡ χορηγία δὲν καταβάλλεται: εἰς τὴν περίπτωσιν ὃ δικαιούχος λαμβάνει σύνταξιν ἢ χορηγίαν ἢ ἀποδοχὰς ἐν γένει ἐκ τοῦ Δημοσίου Ταμείου ἢ Ταμείου Νομικοῦ Προσώπου Δημοσίου Δικαίου, ὧν τὸ ποσὸν, μεμονωμένως ἢ ἀδροιστικῶς, ἐφ' ὅσον συντρέχει περίπτωσις, λαμβανόμενον ὑπερβαίνει τὸν ἐκάστοτε βασικὸν μισθὸν τῶν ὑπαλλήλων ἐπὶ βαθμῇ 2ῃ τῆς δημοσιουπαλληλικῆς ἱεραρχίας μεθ' ὁλοκλήρου τοῦ ἐπιδόματος χρόνου ὑπηρεσίας.

Ἐὰν τὸ ποσὸν συντάξεως ἢ χορηγίας εἶναι ἑλασσὸν τοῦ ποσοῦ τούτου, ὃ δικαιούχος λαμβάνει ὁλόκληρον τὴν χορηγίαν ἐὰν αὕτη, ὁμοῦ μετὰ τοῦ ἐκ τῆς συντάξεως ἢ χορηγίας ποσοῦ, δὲν ὑπερβαίνει τὸ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ποσόν, ἄλλως λαμβάνει τὴν διαφορὰν μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ἐν λόγῳ ποσοῦ.

Αἱ διατάξεις τῆς παρούσης παραγράφου δὲν ἔχουν ἐφαρμογὴν, ἐὰν ὃ δικαιούχος τῆς χορηγίας λαμβάνῃ πολεμικὴν ἢ προσωπεϊκὴν σύνταξιν ἢ σύνταξιν ἐκ νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἐχορηγήθη διὰ παρασχεθεῖσαν εἰς τοῦτο ἐμμισθὸν ὑπηρεσίαν.

2. Διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς προηγουμένης παραγράφου ὃ δικαιούχος τῆς χορηγίας δέον ὅπως ὑποβάλλῃ κατὰ τὴν πρώτην ἐκτέλεσιν τῆς περὶ ἀποναιῆς ἢ αὐξήσεως τῆς χορηγίας ἀποφάσεως σχετικὴν ὑπεύθυνον δήλωσιν, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνει ἐτέραν σύνταξιν ἢ χορηγίαν, ἢ, ἐφ' ὅσον λαμβάνει, βεβαίωσιν τῆς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας περὶ τοῦ ὕψους τῆς συντάξεως ἢ χορηγίας. Τὴν αὐτὴν ὑποχρέωσιν ὑπέχει ἐφ' ἐξῆς καὶ κατὰ τὸν πρῶτον μῆνα ἐκάστου οἰκονομικοῦ ἔτους».

3. Ἡ παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 11 τοῦ Ν. 91/1943 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«1. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῶν ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος νόμου δαπανῶν τῶν Δήμων ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τούτων κράτησις 10% ἐπὶ τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν **Δημάρχων**».

4. Ἡ διάταξις τῆς περιπτώσεως 3' τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 4 τοῦ Ν. 4169/1961 «περὶ Γεωργικῶν Κοινωνικῶν Ἀσφαλίσεων» δὲν ἔχει ἐφαρμογὴν προκειμένου περὶ τῶν λαμβανόντων χορηγίαν Δημάρχου.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Β'

Χορηγία Προέδρων Κοινοτήτων.

Ἄρθρον 3.

1. Οἱ ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου 1925 διατελέσαντες ἢ ἐφ' ἐξῆς διατελοῦντες Πρόεδροι Κοινοτήτων, ἔχοντες ὡς αὐτῇ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν Προέδρου Κοινότητος, ἀπομακρυνόμενοι ὡς αὐτῇ τῆς ὑπηρεσίας, δικαιοῦνται ἰσοδύναμους χορηγίας. Δὲν ἀναγνωρίζεται τῶσον διὰ τὴν δεμελιώσιν τοῦ δικαιώματος ἐπὶ τῆς χορηγίας, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἐπαύξησιν τοῦ

ποσού ταύτης, ο χρόνος υπηρεσίας μέχρι 11.10.1944 διὰ τούς μέχρι τῆς ἡμερομηνίας ταύτης διατελέσαντας Προέδρους Κοινοτήτων, ἐξαιρέσει τῶν ἐκλεγέντων κατὰ τὰς πρὸ τῆς ἀνωτέρω ἡμερομηνίας δημοτικὰς καὶ κοινοτικὰς ἐκλογὰς καὶ μόνον διὰ τὸ μέχρι λήξεως τοῦ χρόνου τῆς οἰκείας δημοτικῆς ἢ κοινοτικῆς περιόδου χρονικὸν διάστημα.

2. Τὸ ποσὸν τῆς μηνιαίας χορηγίας συνίσταται εἰς τόσα εἰκοστὰ πέμπτα τῶν ἐκάστοτε καταβαλλομένων μηνιαίως ἐξόδων παραστάσεως εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ Πρόεδρον τῆς οἰκείας κοινότητος ὅσα εἶναι τὰ ἔτη τῆς υπηρεσίας τοῦ Προέδρου.

3. Τὸ κατὰ συγκεφαλalaίωσιν τῶν ἐτῶν υπηρεσίας ἑλαττον τῶν 12 μηνῶν διάστημα λογίζεται πλήρες ἔτος ἂν εἶναι τοῦλάχιστον ἴσον πρὸς 6 μῆνας.

*Ἀρθρον 4.

1. Ὁ κανονισμὸς τῆς, περὶ ἧς τὸ προηγούμενον ἄρθρον, χορηγίας ἐνεργεῖται παρὰ τῆς Ὑπηρεσίας Συντάξεων καὶ Ὑπουργείου Οἰκονομικῶν (Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους), ἐφαρμοζομένων σχετικῶς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 1 καὶ 2 τοῦ Α.Ν. 599/1968 «περὶ τῆς διαδικασίας κανονισμοῦ τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου», ὁ δὲ Ὑπουργὸς τῶν Ἑσωτερικῶν ἀπονέμει τὰς ὡς ἀνω κανονιζόμενας χορηγίας καὶ ἐκδίδει τὰ σχετικὰ διατάγματα.

2. Αἱ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον κανονιζόμεναι χορηγίαι ἀναπροσαρμόζονται κατ' ἔτος ὑπὸ τοῦ Κλάδου Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, ὁ ὁποῖος μετονομάζεται διὰ τοῦ παρόντος εἰς «Ταμεῖον Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων» ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκάστοτε καταβαλλομένων εἰς τὸν ἐν ἐνεργείᾳ πρόεδρον τῆς οἰκείας κοινότητος ἐξόδων παραστάσεως.

3. Ὅπου ἐν τῇ κειμένη νομοθεσίᾳ ἀναφέρεται ὁ τίτλος «Κλάδος Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων» νοεῖται «Ταμεῖον Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων».

*Ἀρθρον 5.

1. Ἡ πληρωμὴ τῆς χορηγίας ἄρχει ἀπὸ τῆς ἐπαμένης τῆς ἐκ τῆς ὑπηρεσίας ἀπομακρύνσεως τοῦ Προέδρου, βαρύνει δὲ τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων.

2. Ἡ χορηγία προκαταβάλλεται ἀπὸ τὸ ὡς ἀνω Ταμεῖον τὴν πρώτην ἐκάστου μηνός.

*Ἀρθρον 6.

1. Αἱ διατάξεις : α) τῶν ἄρθρων 2, 7, 8, 10 καὶ 18 τοῦ Νόμου 91/1943, β) τοῦ ἄρθρου 21 τοῦ Νόμου 4505/1966 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ συντάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ περὶ χορηγίας Δημάρχων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», γ) τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 1827/1942 «περὶ συντάξεως τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων», ὡς αὗται ἐτροποποιήθησαν καὶ συνεπληρώθησαν μεταγενεστέρως καὶ δ) τῶν παραγράφων 3 καὶ 4 τοῦ ἄρθρου 1 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 293/1976 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ χορηγίας Δημάρχων διατάξεων», ἰσχύουν ἀναλόγως καὶ ἐπὶ τῆς χορηγίας τῶν Προέδρων Κοινοτήτων.

2. Ὡςπρὸς αἱ περὶ καταβολῆς χορηγίας δημάρχου εἰς δικαιούχον, ὅστις λαμβάνει σύνταξιν ἢ χορηγίαν ἢ ἀποδοχὰς ἐν γένει ἐκ τοῦ δημοσίου ταμείου ἢ ταμείου νομικοῦ προσώπου δημοσίου δικαίου, διατάξεις, ὡς καὶ αἱ τοιαῦται περὶ ἀνωτάτου καὶ κατωτάτου ὁρίου τοῦ ποσοῦ τῆς χορηγίας δημάρχου, ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῆς χορηγίας προέδρων κοινοτήτων.

Ὁμοίως ἔχει ἐφαρμογὴν καὶ ἡ διάταξις τῆς παρ. 4 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος νόμου.

*Ἀρθρον 7.

1. Πᾶσα αἴτησις, ἀφορῶσα εἰς τὴν ἀναγνώρισιν δικαιώματος ἀπολήψεως τῆς, περὶ ἧς τὰ προηγούμενα ἄρθρα τοῦ πα-

ρόντος νόμου, χορηγίας προέδρου κοινότητος ἢ τὴν ἀῤῥῃσιν ταύτης, θέον ὅπως ὑποβάλληται, ἐπὶ κοινῇ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ δικαιώματος, ἐντὸς πέντε ἐτῶν ἀφ' ἧς γεννᾶται τοῦτο.

Διὰ τούς ἐξελεθόντας ἤδη τῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ διὰ τὰς οἰκονομίας τῶν ἐκ τούτων ἀποβιωσάντων, ἡ ἀνωτέρω προδεσμία ἄρχει ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἡ δὲ πληρωμὴ τῆς χορηγίας ἄρχει ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπαμένου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

2. Ἡ κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον αἴτησις, συνδεσμένη ὑπὸ ἀποδεικτικῶν τοῦ σχετικοῦ δικαιώματος ἐγγράφων, ὑποβάλλεται εἰς τὴν οἰκείαν κοινότητα, ἥτις μέσω τῆς Νομαρχίας ὑποβάλλει τούτην εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἑσωτερικῶν.

*Ἀρθρον 8.

1. Πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ἐκ τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 3 ἕως καὶ 7 τοῦ παρόντος νόμου δημιουργουμένης εἰς βάρος τοῦ Ταμείου Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων δαπάνης ἐπιβάλλεται ὑπὲρ τοῦ Ταμείου τούτου κράτησις 10% ἐπὶ τῶν ἐξόδων παραστάσεως τῶν ἐν ἐνεργείᾳ προέδρων.

Ἡ ἐπὶ πλέον δαπάνη θὰ καλύπτεται ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

2. Τὸ διὰ τὴν κάλυψιν τοῦ ἐλλείμματος διατιθέμενον ἐκ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ ποσὸν καθορίζεται κατ' ἔτος δι' ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Ἑσωτερικῶν καὶ Οἰκονομικῶν, κατόπιν ἡτιολογημένης προτάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Ταμείου Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων λαμβανομένης πρὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ οἰκονομικοῦ ἔτους καὶ καταβάλλεται εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο κατὰ δωδεκατημέριον τὴν πρώτην ἐκάστου μηνὸς κατατιθέμενον εἰς τὸν παρὰ τῇ Ἑθνικῇ Τραπεζῇ τῆς Ἑλλάδος λογαριασμὸν ὑπὸ τίτλον «Λογαριασμὸς Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων».

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Γ'

Συντάξεις Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων.

*Ἀρθρον 9.

1. Εἰς τὴν περίπτωσιν α' τῆς παραγρ. 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 1974/1952 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἰσχυουσῶν διατάξεων περὶ ἀπονομῆς συντάξεως εἰς τούς ὑπαλλήλους τῶν Δήμων, Κοινοτήτων κ.λπ.», ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 3913/1958 «περὶ τροποποιήσεως τῶν περὶ ὁρίου ἡλικίας διατάξεων» τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως καὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως συνταξιοδοτικῶν τινῶν διατάξεων καὶ ἄλλων τινῶν διατάξεων», προστίθεται τρίτον ἐδάφιον, ἔχον ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἐπὶ ὑπαλλήλων παντελῶς τυφλῶν, ἀρκεῖ δεκαπενταετῆς πλήρης πραγματικῆς συντάξιμος ὑπηρεσία».

2. Τὸ τρίτον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως στ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ Ν. 1974/1952 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει δύναται νὰ θεωρηθῶν ὡς προελθόντα ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας χρόνια νοσήματα, ἅτινα ἐξεδηλώθησαν ἐντὸς τριῶν ἐτῶν ἀπὸ τοῦ θιορισμοῦ τοῦ ὑπαλλήλου ὡς τακτικοῦ, συνυπολογιζομένης καὶ τῆς ὡς συνταξίμου ἀναγνωριζομένης προϋπηρεσίας εἰς θέσιν ἐκτάκτου ἢ ἐπὶ συμβάσει, ἐφ' ὅσον αὕτη εἶναι συνεχῆς καὶ ἀμέσως προηγούμενη τῆς τοῦ τακτικοῦ».

*Ἀρθρον 10.

1. Τὸ δεύτερον ἐδάφιον τῆς περιπτώσεως α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Ν. 1974/1952 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς :

«Ἡ χήρα δικαιούται εἰς σύνταξιν ἂν ἀπὸ τοῦ γάμου συμπληρωθῇ ἐνὸς ἔτους πραγματικῆς συντάξιμος ὑπηρεσία τοῦ συζύγου τῆς ἢ ἂν ὁ γάμος ἐτελέσθῃ δύο τοῦλάχιστον πλήρη ἔτη πρὸ τοῦ θανάτου τοῦ συζύγου τῆς. Ἐάν ὅμως ἔγεννηθῇ

τέκνον, ή χήρα δικαιούται είς σύνταξιν και μή συντρεχόντων των θρών τούτων».

2. Είς τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Ν. 1974/1952 ὡς ἐτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προστίθεται παρ. 3, ἔχουσα ὡς ἀκολούθως:

«3. Ὁ ἐπιζών σύζυγος θανούσης θήλειος ὑπαλλήλου, ὑπαγομένης είς τὰς περί συντάξεως τῶν δημοτικῶν και κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις, ή συνταξιούχου τοιαύτης ὑπαλλήλου, δικαιούται συντάξεως, ὑπὸ τοὺς ὅρους και τὰς προϋποθέσεις τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τῆς συζύγου του ἦτο ἄπορος και ἀνίκανος πρὸς ἄσκησιν οἰουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος κατὰ ποσοστὸν ἀνω τοῦ 65%, τῆς τοιαύτης ἀνικανότητος ἀποδεικνυομένης διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς.

3. Ὅπου ἐν τῇ μεμμένη νομοθεσίᾳ περί συντάξεως τῶν δημοτικῶν και κοινοτικῶν ὑπαλλήλων ἀναγράφεται διὰ τὴν ἀπότησιν ή ἀπώλειαν ή ἀναστολήν τοῦ δικαιώματος συντάξεως, ή διὰ τὸν ὑπολογισμὸν ταύτης ή λέξις «χήρα» ἐφεξῆς νοεῖται και ὁ ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἐν χρεῖᾳ τελῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Ἡ περίπτωσις β' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 2 τοῦ Ν. 1974/1952, ὡς ἐτροποποιήθη διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 7 τοῦ Ν.Δ. 3913/1958, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«β) Τὰ νόμιμα ή νομιμοποιηθέντα ή μετὰ τέκνα τοῦ ὑπὸ τοὺς ἀνωτέρω ὅρους θανόντος ὑπαλλήλου ή συνταξιούχου ή τὰ φυσικά τέκνα μητρὸς ὑπαλλήλου ή συνταξιούχου λόγω θείας ὑπηρεσίας, ἐὰν τὰ μὲν θήλεια εἶναι ἄγαμα τὰ δὲ ἄρρενα εἶναι ἐνήλικα και ἄγαμα ή ἐνήλικα μὲν, ἀλλ' ἔχοντα μειωμένην πρὸς ἐργασίαν ἰκανότητα συνεπείᾳ σωματικῆς ή διανοητικῆς παθήσεως ή και ἡμιποτέρων, βεβαιουμένην διὰ γνωματεύσεως τῆς Α.Σ.Υ. Ἐπιτροπῆς, κατὰ ποσοστὸν 50% και ἀνω.

Τὰ φοιτῶντα είς ἀνωτάτας ή ἀνωτέρας σχολὰς τῆς ἡμεδαπῆς ή ἰσοτίμου τοιαύτας τῆς ἡλλοδαπῆς ἄρρενα τέκνα δικαιούνται συντάξεως μέχρι πέρας τῶν σπουδῶν των και πάντως οὐχί πέραν τῆς συμπληρώσεως τοῦ 25ου ἔτους τῆς ἡλικίας των, ἐφ' ὅσον εἶναι ἄγαμα. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω σύνταξις καταβάλλεται ἐπὶ τῇ προσκομίσει κατ' ἔτος πιστοποιητικοῦ φοίτησεως—πρόδου, ἐκτιθεμένου ὑπὸ τῆς οἰκείας σχολῆς, ἐξ οὗ ν' ἀποδεικνύεται ή κανονική φοίτησις τοῦ σπουδαστοῦ.

Τὰ μετὰ τέκνα δικαιούνται συντάξεως, ἐφ' ὅσον, κατὰ τὸν χρόνον δημοσιεύσεως τῆς περί υἰοθεσίας ἀποφάσεως, δὲν εἶχον ὑπερβῆ τὸ θωδέκατον ἔτος τῆς ἡλικίας των. Ὁ περιορισμὸς οὗτος δὲν ἰσχύει:

αα) Προκειμένου περί τέκνων στρατιωτικῶν, οἱ ὁποῖοι ἐφονεύθησαν ή ἀπέθανον ἐκ πολεμικῶν γεγονότων. λαθόντων χώραν κατὰ τὴν ἐν τῇ ἡμεδαπῇ ή ἡλλοδαπῇ ἐκτέλεσιν τῆς ὑπηρεσίας των. ἄτινα υἰοθετήθησαν μετὰ τὸν θάνατον τοῦ πατρός των, ἐὰν μὲν εἶναι θήλεια, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς υἰοθεσίας των ἦσαν ἄγαμα, ἐὰν δὲ εἶναι ἄρρενα, ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν χρόνον τῆς υἰοθεσίας των ἦσαν ἄγαμα και ἐνήλικα, ἐφαρμοσμένης ὡς πρὸς τὴν ἐνηλικίωσιν τῆς διατάξεως τῆς παραγράφου 4 τοῦ ἁρθρου 19 τοῦ Ν. 1974/1952.

ββ) Προκειμένου περί μετῶν τέκνων, ἄτινα κατέστησαν ἀνίκανη πρὸς ἄσκησιν οἰουδήποτε βιοποριστικοῦ ἐπαγγέλματος.

Πρὸς ἀπόδειξιν τῆς κατὰ τὰ ὡς ἀνω ἡλικίας τῶν μετῶν τέκνων κατὰ τὸν χρόνον τῆς υἰοθεσίας των, ἀπαντα τὰ Πρωτοδικεῖα τῆς Χώρας, ἅμα τῇ ἐκδόσει παρ' αὐτῶν ἀποφάσεως υἰοθεσίας, ἀποστέλλουν ἀμελλητί είς τὴν παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Οἰκονομικῶν Ὑπηρεσίᾳ Συντάξεων ἀπόρρητον ἐγγράφον περιέχον τὸ πραγματικὸν ὀνοματεπώνυμον τοῦ υἰοθετημένου και τὸ ἔτος γεννήσεως αὐτοῦ, τὸ ὀνοματεπώνυμον, πατρώνυμον και μητρώνυμον, ὡς και τὸν τόπον γεννήσεως τῶν μετῶν γονέων, καθὼς και τὸν ἁριθμὸν και τὴν ἀκριβῆ ἡμερημίαν δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως υἰοθεσίας.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος θέλου ἀποστελεῖ είς τὴν ἐν τῇ προηγουμένη παραγράφῳ ἀναφερομένην Ὑπηρεσίαν ἀπόρρητον πίνακα περιέχοντα τὰ ἐν τῇ παραγράφῳ ταύτῃ ἀναφερόμενα στοιχεῖα, δι' ἀπάσας τὰς τελεσθεῖσας υἰοθεσίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 610/1970 «περί υἰοθεσίας τῶν μέχρις ἡλικίας δέκα ὀκτῶ ἐτῶν ἀνηλίκων», μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

Τὰ ἀνωτέρω στοιχεῖα τηροῦνται ἀπορρήτως παρὰ τῇ Ὑπηρεσίᾳ Συντάξεων τοῦ Ὑπουργεῖου Οἰκονομικῶν.

Ὡς πρὸς τὸν τρόπον τηρήσεως και καταχωρίσεως τῶν ἀνωτέρω στοιχείων, ἔχουν ἐφαρμογὴν τὰ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Οἰκονομικῶν ἐκάστοτε ὀρίζομενα διὰ τὰ μετὰ τέκνα τῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων».

2. Είς τὸ ἄρθρον 12 τοῦ Ν.Δ. 1827/1942 ὡς ἀντικατεστήθη ὑπὸ τοῦ ἁρθρου 12 τοῦ Ν. 1974/1952 και μετὰ τῶν παραγράφων 2 και 3 προστίθεται παράγραφος 3 ἔχουσα ὡς κατωτέρω, τῶν παραγράφων 3, 4 και 5 τοῦ ἁρθρου τοῦ ἀναιρεθιζομένου είς 4, 5 και 6 ἀντιστοίχως:

«3. Ἡ σύνταξις τῶν ἐνηλίκων ἀνίκανων τέκνων συνίσταται, ἂν μὲν είς ταύτην συντρέχουν μετ' ἄλλων προσώπων, είς τὰ ποσοτὰ τὰ καθοριζόμενα ἐν παραγράφοις 1 και 2 τοῦ παρόντος ἁρθρου, ἄλλως είς τὸ ἡμισυ τῶν 7/10 τῆς είς τὸν, ἐξ οὗ ἔλκουν τὸ δικαίωμα ἀνηχοῦσης συντάξεως, ἐὰν φέρουν ἀνικανότητα 50% και ἀνω, είς τὰ 2/3 τοῦ αὐτοῦ ὡς ἀνω ποσοστοῦ ἐπὶ ἀνικανότητος ἀνωτέρας τῶν 60% και είς τὸ σύνολον τοῦ ποσοστοῦ τούτου, ἂν ή ἀνικανότης εἶναι ἀνωτέρα τῶν 80%.

Ἡ ὑπὸ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου προδλεπομένη σύνταξις δὲν καταβάλλεται, ἐφ' ὅσον τὰ δικαιούχα ταύτης πρόσωπα δικαιούνται συντάξεως ή βοηθήματος ἐξ οἰουδήποτε ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ κυρίως ἀσφαλίσεως ή τοῦ Δημοσίου.

Είς περίπτωσιν, καθ' ἣν ή σύνταξις ή τὸ βοήθημα ἐκ τοῦ ἀσφαλιστικοῦ ὀργανισμοῦ ή τοῦ Δημοσίου ὑπολείπεται τῆς συντάξεως τῆς δικαιουμένης κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, ή προκύπτουσα διαφορά καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ φορέως είς ἕαρος τοῦ ὁποῖου ἐκανονίσθη ή σύνταξις αὕτη».

Ἄρθρον 12.

1. Είς τὸ τέλος τῆς παρ. 1 τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ Νόμου 1974/1952, ὡς ἐτροποποιήθη και συνεπληρώθη μεταγενεστέρως, προστίθενται περιπτώσεις κε'—κζ', ἔχουσαι ὡς ἀκολούθως:

κε'. Ἡ προγενεστέρα και μέχρι δέκα (10) ἐτῶν ὑπηρεσία είς τὰ σιδηροδρομικά δίκτυα τῶν τῶς ΣΠ.Α.Π. και Θεσσαλίας.

κστ'. Ἡ προγενεστέρα και μέχρι δέκα (10) ἐτῶν ὑπηρεσία είς τὴν Προναμιούχον Ἀνώθυμον Ἐταιρείαν Γενικῶν Ἀποθηκῶν Ἑλλάδος (Π.Α.Ε.Γ.Α.Ε.).

κζ'. Ἡ προγενεστέρα και μέχρι δέκα (10) ἐτῶν ὑπηρεσία ὡς ἱατρῶν και νοσοκόμων, ή παραπνευμονία είς Νοσηλευτικά Ἰδρύματα τῆς Αἰγύπτου, συντηρούμενα ὑπὸ τῶν Ἑλληνικῶν Κοινοτήτων ή κληροδοτημάτων και τῆς Κύπρου, κρατικά ή δημοτικά, μέχρι τῆς ἀνεξαρτησίας τῆς.

Ἡ ὑπηρεσία αὕτη λογίζεται συντάξιμος ἐφ' ὅσον παρωχέθη κατὰ πλήρες ὥράριον. Ἐὰν διὰ τὴν αὐτὴν ὑπηρεσίαν ἐλήφθη σύνταξις ή ἄλλον βοήθημα ή ἀποζημίωσις ἀντὶ συντάξεως, αὕτη δὲν ὑπολογίζεται ὡς συντάξιμος».

2. Ἡ διὰ τῆς παραγράφου 2 τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 3913/1958 «περί τροποποιήσεως τῶν περί ὀρίου ἡλικίας διατάξεων τῶν ὑπαλλήλων τῶν Ὀργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως κλπ.» προστεθεῖσα είς τὴν παράγραφον 1 τοῦ ἁρθρου 6 τοῦ Ν. 1974/1952 γγ' περίπτωσις, ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

γγ'. Ἡ προγενεστέρα ὑπηρεσία ὡς προσωρινῶν ή ἐκτάκτων καθηγητῶν, διδασκάλων, νηπιαγωγῶν και ἐπιστατῶν σχολείων, ὧν αἱ ἀποδοχαὶ καταβάλλοντο παρὰ τῶν καυιότητων, τῶν σχολικῶν ἐφορειῶν ή ταμιείων, ή ἐξ εἰδικῶν κενδυλίων, ή τῶν συλλόγων γονέων και κηθεμόνων».

*Άρθρον 13.

Αί διατάξεις του άρθρου 1 του Ν.Δ. 3896/1958 «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των περι συντάξεως των δημοτικών και κοινοτικών υπαλλήλων διατάξεων», ως αὐται ἐτροποποιήθησαν μεταγενεστέρως, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν ἐξεληθόντων τῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκ τούτων θανόντων, παρ' ὧν ἡ σχετικὴ αἰτήσις δέον νὰ ὑποβληθῇ ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου, ἡ δὲ σύνταξις τῶν εἶναι πληρωτέα ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς χρονολογίας ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

*Άρθρον 14.

Ἡ παράγραφος 2 τοῦ άρθρου 9 τοῦ Ν.Δ. 3896/1958 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολούθως:

«2. Αἱ ἐν ἄρθρῳ 6 τοῦ Ν. 1974/1952 ὑπηρεσίαι δὲν δύναται νὰ λογισθῶν ὡς συντάξιμοι πρὸ τῆς συμπληρώσεως πλήρους πενταετοῦς πραγματικῆς ὑπηρεσίας ἱατροῦ ἐπὶ θητείας εἰς Δημοτικά ἢ Κοινοτικά Ἰδρύματα, συνυπολογιζομένης πρὸς τοῦτο καὶ τῆς πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου διανυθείσης ὑπηρεσίας ἐπὶ θητείας».

*Άρθρον 15.

1. Ἡ σύνταξις τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν εἰσπρακτῶν, τῶν ἀσχολουμένων μὲ τὴν εἰσπραξὶν τῶν ἐσόδων πλειόνων δήμων ἢ δήμων καὶ κοινοτήτων, ἐπιμερίζεται εἰς βάρος τῶν οἰκείων συνταξιοδοτικῶν φορέων ἀναλόγως τῆς εἰς τὴν μισθοδοσίαν τοῦ μηνὸς ἐξόδου τῶν ἐκ τῆς ὑπηρεσίας συμμετοχῆς τῶν εἰς οὗς ἀσχολοῦνται Ο.Τ.Α., τοῦ ποσοῦ τῆς συμμετοχῆς τῶν Κοινοτήτων λαμβανομένου ἀθροιστικῶς καὶ τοῦ εἰς αὐτὸ ἀναλογούντος μέρους τῆς συντάξεως βαρύνοντος τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων.

2. Ἡ συμμετοχὴ τῶν οἰκείων Ο.Τ.Α. εἰς τὴν ὡς ἄνω μισθοδοσίαν τῶν, περὶ ὧν ὁ λόγος, εἰσπρακτῶν βεβαιούται ἀναλυτικῶς ὑπὸ τοῦ Δήμου, εἰς ὃν ἕκαστος εἰσπρακτὴρ εἶναι ἐντεταγμένος. Ἡ πρὸς τοῦτο δὲ βεβαίωσις ἐπισυνάπτεται εἰς τὸ πιστοποιητικὸν ὑπηρεσιακῶν μεταβολῶν, τὸ ὁποῖον συνοδεύει τὴν περὶ συνταξιοδοτήσεως αἴτησιν ἐκάστου τῶν ὡς ἄνω εἰσπρακτῶν.

3. Ἡ κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους ἐπιμεριζομένη σύνταξις καταβάλλεται ἐκ τοῦ Δήμου, εἰς ὃν ἕκαστος τῶν ὡς εἴρηται εἰσπρακτῶν εἶναι ἐντεταγμένος καὶ εἰς ὃν ἀποβιβάζονται ὑπὸ τῶν ἐτέρων συνταξιοδοτικῶν φορέων τὰ βαρύνοντα αὐτοὺς ποσὰ συντάξεως. Ἡ τοιαύτη δὲ ἀπόδοσις ἐνεργεῖται, τὸ βραδύτερον, μέχρι τῆς 31ης Μαρτίου ἐκάστου ἔτους διὰ τὰς καταβληθείσας συντάξεις τοῦ προηγουμένου ἔτους.

4. Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων τοῦ παρόντος άρθρου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν, πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος αὐτῶν κανονισθεῖσιν συντάξεων. Πράξεις ἢ ἀποφάσεις κρίνεται κατὰ τρόπον διάφορον τῶν, διὰ τοῦ παρόντος άρθρου ὀριζομένων ἐπανεισάγονται ἐνώπιον τῶν ἀρμοδίων ὀργάνων πρὸς ἐπανάκρισιν τῇ αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων δήμων, ὑποβαλλομένη ἐντὸς προθεσμίας ἐνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος. Τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἐν προκειμένῳ ἄρχονται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου τῆς ὑποβολῆς τῆς περὶ ἐπιμερισμοῦ τῆς συντάξεως αἰτήσεως.

5. Ἐφ' ἐξῆς αἱ λόγῳ συντάξεως εἰσφοραὶ αἱ ἀναλογούσαι εἰς τὰ ποσὰ συμμετοχῆς τῶν Κοινοτήτων εἰς τὴν μισθοδο-

σίαν τῶν ὡς ἄνω εἰσπρακτῶν ἀποδίδονται εἰς τὸ Ταμεῖον Συντάξεων Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων ὑπὸ τοῦ οἰκείου ταμείου εἰς τὸ τέλος ἐκάστου ἔτους.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος άρθρου ἔχουν ἀνάλογον ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν συντάξεων τῶν βοηθῶν ταμείου, οἵτινες ἀσχολοῦνται μὲ τὴν ταμειακὴν ὑπηρεσίαν πλειόνων δήμων ἢ δήμων καὶ κοινοτήτων.

*Άρθρον 16.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 829/1971 «περὶ αὐξήσεως τῶν συντάξεων ἐν γένει τοῦ Δημοσίου» τῶν Ν.Δ. 1165/1972, 1317/1972, 132/1973, 278/1974, 67/1974 «περὶ αὐξήσεως τῶν συντάξεων τοῦ Δημοσίου τῶν μὴ καθοριζομένων ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ μισθοῦ ἐνεργείας» καὶ τοῦ Ν. 32/1975, ὑπὸ τὸν αὐτὸν τίτλον, ἔχουν ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος τῶν, ὅσον ἀφορᾷ εἰς τὴν αὐξήσιν τῶν συντάξεων καὶ βοηθημάτων, ὡς καὶ τῶν πάσης φύσεως ἐπιδομάτων ἀνικανότητος καὶ ἐπὶ τῶν συντάξεων, βοηθημάτων καὶ ἐπιδομάτων τῶν συνταξιούχων τῶν προσερχομένων ἐκ τῶν ἀδιαθαμίστων ὑπαλλήλων τῶν Ὁργανισμῶν Τοπικῆς Αὐτοδιοικήσεως, αἱ δὲ χορηγηθεῖσαι ἤδη αὐξήσεις ἐπὶ τῇ βάσει τῶν διατάξεων τούτων θεωροῦνται ὡς νομίμως χορηγηθεῖσαι.

2. Αὐξήσεις, προβλεπόμεναι ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ μὴ χορηγηθεῖσαι εἰς τοὺς δικαιούχους, χορηγοῦνται εἰς τοὺς ἀναδρομικῶς, ἀφ' ἧς ἡμερομηνίας ὀρίζουν αἱ διατάξεις αὗται. Ἡ χορήγησις τῶν ἐν λόγῳ αὐξήσεων ἐνεργεῖται οἰκοθεν ὑπὸ τῆς ἀρμοδίας διὰ τὴν καταβολὴν τῆς συντάξεως ὑπηρεσίας.

*Άρθρον 17.

Αἱ διατάξεις τῶν άρθρων 1, 2, 9, 10, 11, 12 καὶ 14 ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν ἐξεληθόντων τῆς ὑπηρεσίας, ὡς καὶ ἐπὶ τῶν οἰκογενειῶν τῶν ἐκ τούτων ἀποβιωσάντων, κατόπιν αἰτήσεως τῶν ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἐνὸς (1) ἔτους ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα ἐν προκειμένῳ ἄρχονται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

*Άρθρον 18.

1. Ἀπασαὶ αἱ ὑπὸ τῆς καμμένης νομοθεσίας προβλεπόμεναι προθεσμίαι ἐν σχέσει πρὸς τὸ εἰς σύνταξιν δικαίωμα, κατὰ τὰς σχετικὰς περὶ τῶν δημοτικῶν καὶ κοινοτικῶν ὑπαλλήλων διατάξεις ἢ τὴν ὑπαγωγὴν εἰς τὰς διατάξεις ταύτας ἢ διὰ τὴν παροχὴν βοηθήματος παρὰ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλείας Δημοτικῶν καὶ Κοινοτικῶν Ὑπαλλήλων, ὡς καὶ αἱ προθεσμίαι ἀπλήσεως ἐνδίκων μέσων ἐπὶ τῶν υποθέσεων τούτων, παρατείνονται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου.

Ὡσαύτως, παρατείνονται ἐπὶ ἓν ἔτος ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου καὶ αἱ προθεσμίαι αἱ σχετικαὶ πρὸς τὸ εἰς χορηγίαν δημάρχου δικαίωμα, ὡς καὶ αἱ προθεσμίαι ἀπλήσεως ἐνδίκων μέσων ἐπὶ ἀφωρωσῶν εἰς τὸ δικαίωμα τοῦτο ὑποθέσεων.

2. Τὰ οἰκονομικὰ ἀποτελέσματα τῶν, κατόπιν τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐκδιδομένων, αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων, πράξεων ἢ ἀποφάσεων, ἄρχονται ἀπὸ τῆς πρώτης τοῦ μηνὸς τοῦ ἐπομένου τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως καὶ πάντως οὐχὶ πέραν τοῦ ἔτους ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς σχετικῆς πράξεως ἢ ἀποφάσεως.

*Άρθρον 19.

Ἡ ὑπὸ τῆς παρ. 2 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ Νόμου 1080/1980 «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως διατάξεων τινων τῆς περὶ τῶν προσόδων τῶν Ὑποθηκῶν Τοπικῆς Αὐτονομίας Νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινῶν συναφῶν διατάξεων» προβλεπομένη προθεσμία παρατείνεται ἐπὶ ἓν εἰσέτι ἐξάμηνον ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 20.

Εἰς τὴν ρύθμισιν τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 48 τοῦ Ν. 1080/1980 ὑπόγονται καὶ ὀφειλαὶ ὑποχρέων ἐκ ρυμοεταξίαις ἐκτάσεων, λόγῳ ἐφαρμογῆς τοῦ σχεδίου πόλεως, τῆς ἐν αὐταῖς ἀναφερομένης προθεσμίας ἀρχομένης, διὰ τὰς ὡς ἄνω ὀφειλάς, ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

*Άρθρον 21.

Πρόεδροι Κοινοτήτων, μὴ ἔχοντες πλήρη ὀκταετῆ πραγματικὴν ὑπηρεσίαν προέδρου Κοινότητος, δικαιῶνται τῆς μνημιαίας χορηγίας τῆς παρ. 1 τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἔχουν συνολικὴν πραγματικὴν ὑπηρεσίαν Πρόεδρου καὶ Κοινοτικοῦ Συμβούλου τῆς Κοινότητος εἰκοσιν (20) ἐτῶν, ἐξ ὧν μίαν περίοδον ὡς αἶρε- τοῦ προέδρου.

Ἡ μνημιαία χορηγία τούτων συνίσταται εἰς τὴν βασικὴν χορηγίαν τῶν ὀκτὼ ἐτῶν πραγματικῆς ὑπηρεσίας, ἀνεξαρτήτως ἐτῶν συνολικῆς ὑπηρεσίας τῶν.

*Άρθρον 22.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος νόμου ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ὁ παρὼν νόμος ψηφισθεὶς ὑπὸ τῆς Βουλῆς καὶ παρ' ἡμῶν σήμερον κυρωθεὶς, δημοσιευθήτω διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἐκτελεσθήτω ὡς νόμος τοῦ Κράτους.

Ἐν Χαλκιδικῇ τῇ 7 Σεπτεμβρίου 1981

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Γ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΣ

ΟΙ ΥΠΟΥΡΓΟΙ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΩΝ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ

ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ ΣΤΡΑΤΟΣ

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΕΒΕΡΤ

ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ

ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΔΟΣΙΑΔΗΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Σεπτεμβρίου 1981

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΑΜΑΤΗΣ